

๕๖ โรคตา

คุณแม่เป็นลูกกำพร้าพ่อดังแต่เล็ก และป่วยเป็นโรคตา มีอาการตามัว มองภาพไม่ชัดเจน คุณหมอบอกว่า เป็นต้อหิน ต่อมาเป็นต้อกระจก ต้องผ่าตัด ต่อมาประสาทตาจอตาอักเสบ ต้องผ่าตัดใหญ่อีก ๑ ครั้ง ขณะที่ผ่าตัด ยาซาเข้าไปไม่ถึง ทำให้คุณแม่รู้ตัวตลอดเวลาว่าตัวเองเจ็บ

หลังจากผ่าตัด ตาข้างซ้ายก็ยังมองเห็นภาพแบบเส้นคดๆ และภาพก็เบลอๆ เบี้ยวๆ ต้องใส่แว่นช่วยปรับสายตา และต้องหยุดยาไปตลอดชีวิต หมอบอกว่า หยุดหยุดดื่มน้ำเลย และเมื่อไปตรวจเลือดก็พบว่า เป็นโรคเบาหวานกับไขมันในโลหิตสูงอีกด้วย

ทำไมคุณแม่จึงกำพร้าตั้งแต่เด็ก ป่วยเป็นโรคตาต้องผ่าตัดหลายครั้ง หยุดยาตลอดชีวิต และเป็นโรคเบาหวานด้วย ชาตินี้จะถึงกับตาบอดหรือไม่ ต้องทำบุญอะไรพิเศษจึงจะแก้ไขได้เจ้าคะ

คุณครูไม่ใหญ่

คุณแม่เป็นกำพร้าตั้งแต่ยังเด็ก เพราะกรรมในอดีต ในสมัยที่ท่านเกิดในสังคมเกษตรกรรม ชอบพวากลูกสัตว์จากพ่อแม่ บางทีก็ขายพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ จึงทำให้ลูกสัตว์กำพร้าพ่อแม่ วิชาเรื่องนี้จึงทำให้หมากำพร้าตั้งแต่ยังเด็ก

กรรมฆ่าสัตว์ทำอาหารและเลี้ยงไว้ฆ่าขาย จึงทำให้เป็นเบาหวาน

ขังปลาไว้ในตูมในที่มืดเพื่อเก็บไว้ฆ่ากิน ทำให้มาป่วยเป็นโรคตา

เห็นไหมว่า เราจำเป็นจะต้องรวย จะรวยได้ก็ต้องสร้างทานบารมี ถ้าเป็นมหาอุคตะ ผู้ใจบุญนี่นะ ทุนน้อยแสวงหาทรัพย์ลำบาก ถ้าไม่มีทรัพย์ก็ต้องไปหาโปรตีนฟรีที่มีอยู่ในท้องน้ำ ต้องไปตกปลาเอามา ตกมาแล้วก็ต้องเก็บไว้นานๆ ก็ต้องเอามาขังไว้ ทำให้เกิดวิบากกรรมต่างๆ ตามมา

จะแก้ไข ต้องสั่งสมบุญทุกบุญ ทั้งทาน
ศีล ภาวนา โดยเฉพาะบุญถวายพระทีปและ
บุญปล่อยสัตว์ปล่อยปลา อุทิศไปให้สัตว์ที่เรา
ไปล่วงเกินเอาไว้ บุญนี้ก็จะไปตัดรอนวิบากให้
หนักเป็นเบา แต่คงไม่ถึงกับหายขาด ดังนั้น
อย่าประมาทให้สั่งสมบุญดังกล่าวให้เยอะๆ

๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๙